

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

1991-2001 Κρίση 1998	<p>Μετά την εφαρμογή της πολιτικής Διαφάνειας (Glasnost) και της Αναδιάρθρωσης (Perestroika), από το Μιχαήλ Γκορμπατσόβ, η χώρα διήλθε μια περίοδο αστάθειας, η οποία συνοδεύτηκε από τη σταδιακή αποδόμηση της Ε.Σ.Σ.Δ.. Την 25^η Δεκεμβρίου 1991, ο Γκορμπατσόβ δήλωσε την παραίτησή του από το αξίωμα του Προέδρου της Σοβιετικής Ένωσης και, την επόμενη μέρα, το Ομοσπονδιακό Συμβούλιο ψήφισε την δημιουργία της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Πρώτος Πρόεδρος της νέας χώρας εξελέγη ο Μπορίς Γιέλτσιν. Το 1993, οι σχέσεις του Γιέλτσιν με τη Δούμα χειροτερεύουν, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί πολιτική κρίση. Το 1996, ο Γιέλτσιν εκλέγεται για δεύτερη φορά Πρόεδρος, επικρατώντας με σχετικά μικρή πλειοψηφία, έναντι του ηγέτη του Κομμουνιστικού Κόμματος, Γκεννάντιου Ζουγκάνοβ. Οι κυβερνήσεις των Βίκτορ Τσιερνομίρντιν και Σεργκέι Κιριγιένκο ακολουθούν φιλελεύθερη πολιτική αλλά, τον Αύγουστο του 1998, σημειώνεται μεγάλη οικονομική κρίση. Μετά τον Γιεβγκένιου Πριμακόβ και τον Σεργκέι Στεπάσιν, την Πρωθυπουργία αναλαμβάνει ο Βλαντιμίρ Πούτιν. Την 31^η Δεκεμβρίου 1999, ο Μπορίς Γιέλτσιν ανακοινώνει την παραίτησή του από την Προεδρία και ορίζει τον Πούτιν υπηρεσιακό Πρόεδρο.</p>
Οι δύο θητείες του Βλαντιμίρ Πούτιν	<p>Ο Βλαντιμίρ Πούτιν εκλέγεται Πρόεδρος της Ρωσικής Ομοσπονδίας το Μάρτιο του 2000, συγκεντρώνοντας το 52,5% των ψήφων. Μόλις εγκαθίσταται στο Κρεμλίνο, ορίζει το Μιχαήλ Κασυάνοβ Πρωθυπουργό. Λίγο πριν τις προεδρικές εκλογές του 2004, ο Πούτιν ορίζει νέα κυβέρνηση υπό τον Βίκτορ Χριστένκο. Η δημοτικότητα του Προέδρου συνεχώς ανεβαίνει και, στις εκλογές του Μαρτίου του 2004, επανεκλέγεται με το 71,3% των ψήφων. Στη θέση του Πρωθυπουργού διορίζει το Μιχαήλ Φραντκόβ. Την 14^η Σεπτεμβρίου του 2007, λίγο πριν τις επερχόμενες εκλογές, ζητά την παραίτηση του Φραντκόβ και, στη θέση του, διορίζει τον Βίκτορ Ζουμπκόβ.</p> <p>Μετά το 2000, η Ρωσία σταθεροποιείται και επωφελείται από τη μεγάλη οικονομική ανάπτυξη και την αύξηση των εσόδων της από τις εξαγωγές πετρελαϊκών προϊόντων. Από τη σταθεροποίηση αυτή, ωφελείται το κόμμα «Ενωμένη Ρωσία» το οποίο, πλέον, κατέχει ισχυρή πλειοψηφία στη Δούμα. Στο πλαίσιο της καλούμενης «κάθετης πολιτικής», ο Πρόεδρος Πούτιν δήλωσε ότι σκοπεύει να προχωρήσει σε μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στις Περιφερειακές Διοικήσεις ενώ, παράλληλα, έθεσε την εφαρμογή των νόμων και την καταπολέμηση της διαφθοράς ως προτεραιότητες της πολιτικής του. Όσον αφορά στην εξωτερική πολιτική της χώρας, επιθυμία και στόχος του Πούτιν ήταν να ξαναδώσει το καθεστώς της υπερδύναμης στη Ρωσία. Παράλληλα, ανέλαβε πρωτοβουλίες πολιτικής προσέγγισης με τις δυτικοευρωπαϊκές χώρες και το ΝΑΤΟ και ενδυνάμωσε τις σχέσεις της Ρωσίας με τη διεθνή κοινότητα. Το 2006, η Ρωσία ανέλαβε την Προεδρία των G8. Συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις για την είσοδο της χώρας στον ΠΟΕ με στόχο, μέχρι πρόσφατα, την είσοδό της μέχρι το τέλος του</p>

	<p>2009.</p> <p>Με αφορμή σειρά τρομοκρατικών ενεργειών (Θέατρο Ντουμπρόβσκα-2002, Μπεσλάν-2004) η Ρωσία ενίσχυσε την πολιτική της για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Σήμερα, ένας από τους κυριότερους στόχους που έχει θέσει η ρωσική κυβέρνηση είναι η διαφοροποίηση της οικονομίας της χώρας.</p>
<p>Σχέσεις με την ΕΕ</p>	<p>Μεταξύ ΕΕ και Ρωσίας έχει υπογραφεί Συμφωνία Εταιρικής Σχέσης και Συνεργασίας (Σύννοδος Κορυφής της Κέρκυρας, 24.06.1994). Η συμφωνία αυτή κυρώθηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο με το Ν. 2310/95, ΦΕΚ 118 Α, 19/6/95, και τέθηκε σε ισχύ την 1^η Δεκεμβρίου 1997. Στη συνέχεια, υπεγράφη πρόσθετο Πρωτόκολλο (21.05.1997), συνεπεία της διεύρυνσης. Η Συμφωνία αυτή τυπικά έληξε στο τέλος του 2007. Κατά την τελευταία Σύνοδο Κορυφής ΕΕ-Ρωσίας αποφασίστηκε η έναρξη των διαπραγματεύσεων για την αναθεώρησή της.</p> <p><u>Διάλογος για την Ενέργεια</u></p> <p>Την 30^η Οκτωβρίου 2003, στο Παρίσι, τέθηκε για πρώτη φορά η ιδέα για μια αληθινή συνεργασία στον ενεργειακό τομέα. Η συμφωνία αυτή αποσκοπεί στη βελτίωση των προοπτικών των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων στη Ρωσία και στην δυνατότητα συμμετοχής ρωσικών εταιρειών σε ευρωπαϊκές εταιρείες, με την εξαγορά πακέτων μετοχών. Σήμερα, οι σχέσεις ΕΕ και Ρωσίας στον ενεργειακό τομέα είναι αρκετά ευπαθείς, λόγω της εξάρτησης της Ε.Ε. από τις ενεργειακές πηγές της Ρωσίας. Αρκετά κ-μ έχουν συνάψει προνομιακές σχέσεις συνεργασίας με τη Ρωσία, απώσης ενιαίας ευρωπαϊκής φωνής.</p> <p>Παράλληλα, το Μάιο του 2003, στην Αγία Πετρούπολη, συμφωνήθηκε η συνεργασία των δύο μερών με βάση τη δημιουργία 4 κοινών «χώρων»: ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, εξωτερικής ασφάλειας και, τέλος, έρευνας και τεχνολογίας.</p> <p><u>Ιστορικό Σχέσεων ΕΕ-Ρωσίας</u></p> <p>1990 - Στο Συμβούλιο Κορυφής του Δουβλίνου συμφωνείται η παροχή βοήθειας στην ΕΣΣΔ.</p> <p>1991 - Τίθεται σε εφαρμογή το Πρόγραμμα TACIS</p> <p>1994 - Τίθεται σε εφαρμογή η διαδικασία BISTRO, στο πλαίσιο του TACIS</p> <p>1997 - Τίθεται σε ισχύ η Συμφωνία Εταιρικής Σχέσης και Συνεργασίας (ΣΕΣΣ) ΕΕ- Ρωσίας, που υπεγράφη το 1994 και προβλέπει 4 ενιαίους χώρους (ενιαίος οικονομικός χώρος, ενιαίος χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ενιαίος χώρος εξωτερικής ασφάλειας και ενιαίος χώρος έρευνας και εκπαίδευσης).</p> <p>1999 - Υιοθετείται κοινή στρατηγική της ΕΕ έναντι της Ρωσίας, ενώ η ρωσική πλευρά υιοθετεί μεσοπρόθεσμη στρατηγική για τις σχέσεις της με την ΕΕ (2000-2010).</p> <p>2000 - Υιοθετείται νέος κανονισμός TACIS, για την περίοδο 2000-6</p> <p>2002 - Αναγνωρίζεται το καθεστώς της λειτουργικής οικονομίας ή οικονομίας της αγοράς για τη Ρωσία.</p> <p>2003 - 11^ο Συμβούλιο Κορυφής Ρωσίας-Ε.Ε.</p> <p>2004 - Επέκταση από τη Ρωσία της Συμφωνίας ΣΕΣΣ με τα 10 νέα</p>

	<p>κ-μ της ΕΕ, ενώ η Ευρ. Επιτροπή προτείνει τη δημιουργία του νέου χρηματοδοτικού εργαλείου ENPI.</p> <p>2005 -12^ο Συμβούλιο Κορυφής Ρωσίας-Ε.Ε. και υπογραφή συμφωνίας για την κατασκευή του πετρελαιοαγωγού Ρωσίας-Γερμανίας.</p> <p>2006 - Υπογραφή διμερούς Συμφωνίας για τη Διευκόλυνση Έκδοσης Θεωρήσεων.</p> <p>2007 - Τίθεται σε ισχύ η Συμφωνία για τη Διευκόλυνση Έκδοσης Θεωρήσεων Εισόδου. Εκπνοή της ΣΕΣΣ.</p> <p>2008 (Ιούνιος) - Έναρξη διαπραγματεύσεων για την υπογραφή της νέας ΣΕΣΣ.</p> <p>2009 (Μάιος 2009) Συμβούλιο κορυφής Ε.Ε. – Ρωσίας έλαβε χώρα στο Shabarovsk με το σλόγκαν «ένας διάλογος συμφερόντων», αφού υπάρχουν κοινά στρατηγικά συμφέροντα στον τομέα της ασφάλειας ενέργειας και της κλιματολογικής αλλαγής.</p> <p>Παράλληλα κατά την διάρκεια της Σουηδικής Προεδρίας πραγματοποιήθηκε συνάντηση κορυφής Ε.Ε. - Ρωσίας στην Στοκχόλμη είχε διάφορα θετικά αποτελέσματα, όπως η νέα θέση της Ρωσίας για την κλιματική αλλαγή, η υπογραφή πρόσφατα της Συμφωνίας στην Μόσχα ‘early warning mechanism’ και οι κοινές θέσεις για την αντιμετώπιση της κρίσης.</p>
	<p>Η Ρωσική Ομοσπονδία έχει υποβάλλει αίτηση προσχώρησης στον ΠΟΕ. Στην ΕΣΣΔ είχε αποδοθεί το καθεστώς παρατηρητή στον ΠΟΕ και, τον Ιανουάριο του 1992, η Ρωσία, ως διάδοχο κράτος, ανέλαβε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της ΕΣΣΔ.</p> <p>Μετά το 1995, η Ρωσία διεξάγει διαπραγματεύσεις για την είσοδό της στον ΠΟΕ. Η ΕΕ έχει επεξεργασθεί, μέσω του προγράμματος TACIS και σε συνεργασία με τη Ρωσία, το θεσμικό πλαίσιο για την προσχώρηση της τελευταίας στον ΠΟΕ.</p> <p>Το θέμα της προσχώρησης της Ρωσίας στον ΠΟΕ παραμένει μεγάλης σημασίας για τη Ρωσία, την ΕΕ και τη χώρα μας που το υποστηρίζει ενεργά. Παράλληλα, με την προσχώρηση της Ρωσίας στον ΠΟΕ, θα τεθούν και οι προϋποθέσεις για την υλοποίηση της Συμφωνίας Ελεύθερου Εμπορίου ΕΕ-Ρωσικής Ομοσπονδίας. Οι διαπραγματεύσεις δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί. Το 2009 πραγματοποιήθηκε η συνάντηση κορυφής Ε.Ε. – Ρωσίας στην Στοκχόλμη και συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις για την υπογραφή νέας Συμφωνίας Εταιρικής Σχέσης</p>
<p>ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ (ΠΟΕ)</p>	<p>Η Ιδρυτική διακήρυξη του ΟΣΕΠ υπεγράφη την 25η Ιουνίου 1992, στην Κωνσταντινούπολη, από 11 τότε χώρες (σήμερα 12), μεταξύ των οποίων η Ελλάδα και η Ρωσική Ομοσπονδία.. Η διακήρυξη του ΟΣΕΠ αναφέρεται στην ανάγκη στενότερης οικονομικής συνεργασίας των κ-μ, με στόχο την ίδρυση ενός ευρύτερου οικονομικού χώρου στην περιοχή των Βαλκανίων και του Εύξεινου Πόντου.</p>